

Bir Bayrak Rüzgâr Bekliyor

– GürhanGürses · 09 Ocak 2012

"Şehitler tepesi boş değil,

Biri var bekliyor.

Ve bir göğüs, nefes almak için;

Rüzgâr bekliyor." diye haykıran şair; bayrak şairi, Arif Nihat ASYA...

Bir bayrak rüzgâr bekliyor. Ve mezarı başında bir avuç insan vefasını sunuyordu bayrak şairine... Üniversite sınavına hazırlanan öğrencilerin ezberindedir "Bayrak Şairi" miz ibaresi... Başka hiçbir şey yok ona dair, hiçbir iz yok onu yâd etmemize gerek duyulan, hiçbir nişane yok onu hatırlatan. Ki toplumunda öyle bir derdi yok; "Bugün Ne Giysem, Yok Böyle Dans, O Ses" vesaire eften püften kültürel, sanat ve magazin haberlerinden zaman kalırsa!

Bayrak şairi diye tanındı, bilindi. Bundan öte paye mi var bir şair için. Bundan ziyade nam u nişane mi var bu âlemde sahiden şair olan için.

Ölümünün 37. yılıydı geçen hafta...5 Ocak 1975'te vefat etti Arif Nihat ASYA, haberiniz var mıydı? Bilir miydiniz 5 Ocak'ı? Noel Baba gibi yabancı değil oysa bizden biriydi sahi tanıyor muydunuz? Arif Nihat'ı bileni görmedim aynı bayrak altında yaşarken, Şeb-i Arus'u hatırlayan kalabalık mı kalabalık bir topluluğu da görmedim ülkem vitrinleri çam ağacı ile süslüyken.

Mezarının başında mütevazı ve küçük bir grup tarafından yâd edildi. Bayrak şairimiz mezarında bir bayrak rüzgâr bekliyor dercesine dualarınızı bekliyor. Televizyonlarda geçti mi haberi görmedim gazetelerde kısacık bir haber metni olarak yer aldı; açık mı açık bir manken kızımızın fotoğrafının altında!

3 yaşında babasını kaybetti. Yetim kaldı. Annesi başkasıyla evlendi. Dedesi annesinin onca gözyaşına rağmen Arif Nihat'ı vermedi ona... Belki de Türk şiirinde anne üzerine en fazla şiir yazarlardan biri de Arif Nihat'tır bu yüzden. Sonra öksüz kaldı.

Bir şiirinde buna işaret etmişti naçizane ama duyan olmuş muydu acep?

"Hastalık, sevgisizlik, öksüzlük...

Neler geçirdim ben!

Çıkabilseydi bir, "güzel" diyecek

Güzelleşirdim ben!" Halası baktı ona öksüzlüğüne ve yetimliğinde... İçinde

büyüttüğü özlem ile dizelere döktü hissiyatını.

"Onlar, almakta parsadan hisse

Bize kalmakta kıssadan hisse!" diye yazmıştı. Herkesin parsa peşinde koştuğu bugünlere ne de güzel işaret etmiş şairce... Kimi vatan toprağı üzerine laga luga yaparken kimileri şehit düşüyor gözü kara bir şekilde... Kimi çalıp çırparken devlet malı deniz yemeyen domuz saçmalığınca,

kimileri devlete aittir milletin malıdır diye elini sürmez. Necip Fazıl demişti ya; "Oluklar çift; birinden nur akar; birinden kir." Arif Nihat ASYA nur akan tarafı temsil ediyordu. O bir müslümandı.

Ninesi ve sonra dedesi vefat edince halası bakmaya çalışır; yokluk içinde kalır. Bu yoklukta okuldan alınır doğal olarak oysa dedesinin vasiyeti vardır torunumu mutlaka okutun diye. Halası dayanamaz Arif Nihat'ın ağlamalarına ve yatılı okula kaydını yaptırır bir ara... Devlet eliyle okur küçük Arif Nihat... Kimsesiz Arif Nihat... Ailesiz bir şekilde Anadolu'da 11 sene okudu... Belki de şairliğinin en keskin dönemlerinin temelleri atılıyordu bu yalnızlıkta.

İki kez evlendi.

Öğretmenlik yaptı.

Milletvekili oldu sonra!

Arif Nihat Asya yazın yaşamında neler yaptığını bakınız nasıl yazdı: "Vurgunculuk yapmadım, soygunculuk yapmadım. Muhalefette; memlekete fayda gördüm, muhalefet yaptım. Boyuna yazmak kolay iş değildir; imla yanlışı da cümle yanlışı da yapmış olabilirim; lakin yalan haber vermedim, yalan mazbata yapmadım. Tesir yaptığım olmadı değil. Fakat tazyik yaptığımı gören yoktur. Devletin memuru oldum; bir partinin memurluğunu yapmadım. Grupların çıkarı için maddeler düzmek aklımdan geçmedi. Alnımın akı ve şerefimle köşemde baş başa kaldım ve göğsümü gere gere, alnımı aç a aç muhalefet yaptım.

Hakk'ı dinledim, yanlışlarımdan dönmesini bildim, ağızımdan çıktı diye manasız inat yapmadım. Millete hizmeti şeref bildim. Şahsa kölelik yapmadım. Ve dil yalancılığı da, kalem yalancılığı da yapmadım. Belki dalgınlıklarım, ihtiyatsızlıklarım oldu. Çok şükür ki madrabazlık, kurnazlık, düzenbazlık yapmadım.

'Şunu yapmadın, bunu yapmadın, o halde ne yaptın' diye sorarsanız; cezasını, kazasını, ezasını da düşünerek muhalefet yaptım."

Er kişilere duyurulur.

Bayrak şiirini yazdığı 5 Ocak günü, 1975 yılında Ankara'da öldü. Mehter marşıyla defnedildi. O bir ülkücüydü. O bir milliyetçiydi

O samimi bir müslümandı. Peygamber efendimiz için yazmış olduğu naatta geçen şu dizelere bakın bir zahmet:

"Gel, ey Muhammed, bahardır...

Dudaklar ardında saklı

Âminlerimiz vardır!

Hacdän döner gibi gel;

Miraç'tan iner gibi gel;

Bekliyoruz yıllardır!"

Ve o bir şairdi.

Bir gariptir benim memleketim bir tuhaftır.

"Tarihim, şerefim, şiirim, her şeyim;

Yeryüzünde yer beğen

Nereye dikilmek istersen

Söyle, seni oraya dikeyim!" Bayrak şiirinin bu son dörtlüğü emperyalist mesaj içerdiği için sansüre uğradığında "elleri kırılın elleri kırılın" diye bedduada bulunmuştur Arif Nihat. Ülkemin garipliği ve tuhaflığını bunun üzerine söyledim. Ayrıca "Ey mavi göklerin beyaz ve kızıl süsü..." dizesindeki 'kızıl' sözcüğünden dolayı komünistlikle suçlayanlar dahi olmuştur.

Va esefa!

Bayrak şairimizi rahmetle anıyorum.

"Dağlar lisana geldi, gökler lisana geldi;

Şerh oldu Mesnevî'den yıldızların kelâmı.

Şeffaf mavinizden abdest alıp el açtım

Artık yakındayım, ey gökler, duyun duamı!"